

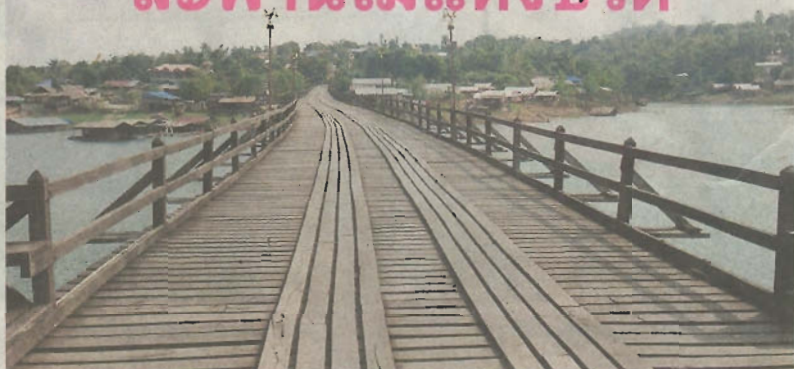
SCENERY
TOWN
URBAN
DOMESTIC

SUBURB
MUSEUM

เที่ยวกันมะ

travel@matichon.co.th

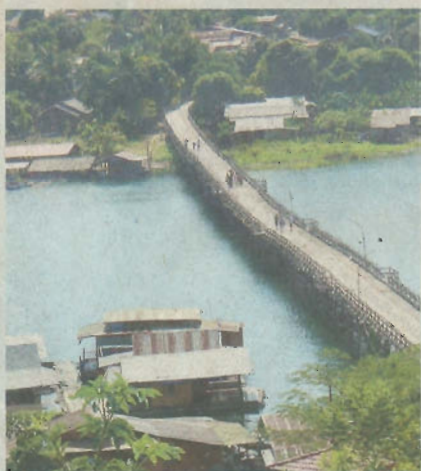
ย้อนอดีตวันวาน สะพานไม้แห่งชีวิต

ขาวคราวฝนตกหนักต่อเนื่อง ทำให้เกิดน้ำป่าไหลหลากซัดกระหน่ำสะพานมอญ ที่จังหวัดกาญจนบุรี ซัดลงเป็นระยะทางกว่า 30 เมตร เมื่อค่ำวันที่ 28 กรกฎาคมที่ผ่านมา สร้างความใจหายให้กับคนกาญจนบุรี รวมไปถึงนักท่องเที่ยวที่เคยได้ไปเยือนสะพานแห่งนี้ ที่มีประวัติศาสตร์ ความเก่าแก่คู่เมืองสังขละบุรีมานานหลายสิบปี

ย้อนประวัติศาสตร์เมืองสังขละบุรี เป็นเมืองชายแดนที่ติดขอบกับเมืองพระยาตากของประเทศไทย จุดปลายสุดท้ายของถนนหลวงหมายเลข 323 จากตัวเมืองกาญจนบุรีไปสิ้นสุด ณ ด่านพระเจดีย์สามองค์ ระยะทาง 241 กิโลเมตร และเป็นจุดที่ทางรถไฟสายมรณะถูกเชื่อมต่อเข้าไปสู่เมืองต้นบุญชาตินิคม ประเทศพม่าด้วยเช่นกัน

สังขละบุรีเป็นเมืองเล็กๆ ที่มีความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติ เป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญทางด้านประวัติศาสตร์และเป็นศูนย์รวมของความหลากหลายทางวัฒนธรรม หลายชาติพันธุ์ที่อาศัยอยู่ร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นคนมอญ กะเหรี่ยง พม่า และคนไทย โดยเฉพาะบริเวณบ้านสามประสบ จุดที่แม่น้ำของกาเลีย บิดเลี้ยวและรันตี แม่น้ำสามสายไหลมาบรรจบกัน และไหลลงสู่แม่น้ำแควน้อย ณ ปัจจุบัน

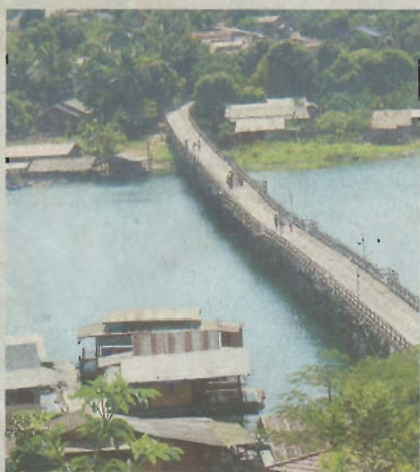

เมื่อปี 2522 มีการก่อสร้างเขื่อนวชิราลงกรณ เพื่อกักเก็บน้ำและผลิตกระแสไฟฟ้า ทำให้พื้นที่เมืองสังขละบุรีบางส่วนจมอยู่ใต้บาดาล เป็นที่มาของสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง ได้รับการยกย่องให้เป็นอันซีน ไทยแลนด์ นั่นคือ วัดใต้

ต่อมาเมืองสังขละบุรีถูกย้ายมาอยู่ ณ ที่ปัจจุบัน คือ ตำบลหนองลู โดยมีแม่น้ำของกาเลียกั้นระหว่างฝั่งหมู่บ้านไทย และหมู่บ้านมอญ การสัญจรไปมามีเพียงสะพานปูนที่เชื่อมระหว่าง 2 ชาติเอาไว้

หลวงปู่อดุลมะ หรือ พระราชอุดมมงคล อดีตเจ้าอาวาสวัดวังแก้ว ราม สงสารชาวมอญและชาวไทยที่ยากลำบากในการเดินทางไปมาหาสู่กัน ท่านจึงมีแนวคิดที่จะสร้างสะพานข้ามแม่น้ำแห่งนี้ จึงมีการบอกบุญ ขอแรงพี่น้องไทยมอญ และกะเหรี่ยง ให้ร่วมด้วยช่วยกัน และด้วยความร่วมแรงร่วมใจกัน เพียง

เมื่อปี 2522 มีการก่อสร้างเขื่อน
บริหารจัดการ เพื่อกักเก็บน้ำและผลิต
กระแสไฟฟ้า ทำให้พื้นที่เมืองสังขละบุรี
บางส่วนจมอยู่ใต้บาดาล เป็นที่มาของ
สถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง ได้รับการ
ยกย่องให้เป็นอันซีน ไทยแลนด์ นั่นคือ
วัดใต้แม่น้ำ

ต่อมาเมืองสังขละบุรีถูกย้ายมาอยู่ ณ
ที่ปัจจุบัน คือ ตำบลหนองลู โดยมีแม่น้ำ
ซองกาเลียกั้นระหว่างฝั่งหมู่บ้านไทย
และหมู่บ้านมอญ การสัญจรไปมามีเพียง
สะพานปูนที่เชื่อมระหว่าง 2 ชนชาติเอาไว้

**หลวงพ่อดูตตะมะ หรือ พระราช
อุดมมงคล** อดีตเจ้าอาวาสวัดวังกวีเวการาม
สงสารขามมอญและชาวไทยที่ยาก
ลำบากในการเดินทางไปมาหาสู่กัน ท่าน
จึงมีแนวคิดที่จะสร้างสะพานข้ามแม่น้ำ
แห่งนี้ จึงมีการบอญญ ขอแรงพี่น้องไทย
มอญ และกะเหรี่ยง ให้ร่วมด้วยช่วยกัน
และด้วยความร่วมแรงร่วมใจกัน เพียง
ปีเดียว สะพานก็สร้างเสร็จเมื่อปี 2530

ช่วงแรกสะพานครั้งนั้นไม่ได้เป็นเส้น
ตรง แต่กลับโอบไย้มา ด้วยความที่เป็น
สะพานไม้ที่ยาวมาก คือ มีความยาวถึง

850 เมตร ถือว่าเป็นสะพานไม้ที่ยาวที่สุดในประเทศไทย และเป็นสะพานไม้ที่ยาวเป็นอันดับ 2
ของโลก รองจากสะพานไม้อูเบ็งในประเทศพม่า

แต่ถึงจะไม่ใช่หนึ่ง และไม่สมบูรณ์แบบ สะพานแห่งนี้ ถือเป็นสะพานแห่งชีวิต ที่เชื่อม
ร้อยความสัมพันธ์ของ 3 ชนชาติเข้าด้วยกัน ผสมกับทัศนียภาพของหมู่บ้านไทยและมอญที่
เต็มไปด้วยเสน่ห์ โดยเฉพาะยามฟ้าสางหรือพระอาทิตย์อัสดง จะมีควันไฟจากกระทงหุงหาอาหาร
ลอยตัวผาสายหมอก หรือภาพเหล่าชาวบ้านยืนรอตัดบาตรพระบนสะพานแห่งนี้ หลายเป็น
สัญลักษณ์ที่นักท่องเที่ยวหลงใหลที่จะมาได้ยล

แต่น้ำป่าที่เชี่ยวกรากได้พัดพาจนทำให้สะพานไม้ขาดลง ทำให้ภาพเหล่านี้เลือนหายไป!!

พระมหาสุชาติ สิริปัญโญ เจ้าอาวาสวัดวังกวีเวการาม ได้พูดถึงคุณค่าของสะพานแห่งนี้ไว้
ว่า สะพานแห่งนี้ถือเป็นสายใยที่ชุมชนมอญที่ต้องรักษาเอาไว้ เพราะเป็นสิ่งที่หลวงพ่อดูตตะมะ
สร้างไว้ ให้คงอยู่ต่อไปจนชั่วลูกชั่วหลาน ทุกชีวิตในสังขละบุรี มีความผูกพันกับสะพานไม้แห่งนี้
นี้มาก เพราะทำให้ชาวไทยและชาวมอญไปมาหาสู่กันได้ และหลวงพ่อดูตตะมะเคยพูดไว้ว่า
ต้องการให้สะพานไม้แห่งนี้เป็นสะพานไม้เช่นนี้ตลอดไป เหตุการณ์ครั้งนี้จึงถือเป็นประวัติศาสตร์
หนึ่งที่จะอยู่ในความทรงจำตลอดไป

เป็นจุดเริ่มต้นของการร่วมแรงร่วมใจกันอีกครั้งของพี่น้องชาวสังขละบุรี รวมถึงนักท่องเที่ยว
และคนไทยที่ใส่ใจ สามารถร่วมกันบริจาคซ่อมแซม บูรณะสะพานไม้แห่งนี้ให้กลับมาใช้
การได้ดังเดิม

สนใจบริจาคได้ในชื่อบัญชี วัดวังกวีเวการาม (สะพานไม้) ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขา
อำเภอสังขละบุรี บัญชีออมทรัพย์เลขที่ 679-216755-4

เพื่อคืนชีวิตให้กับสะพานไม้!!